

Om behovet for en tolkebistandsordning skal bemærkes følgende:

De udenlandske arbejdstageres børn benyttes i et vist omfang som tolke ved kontakt med læger, men dette har vist sig ikke at være hensigtsmæssigt. Det må derfor anses for væsentligt at finde frem til en tolkeordning, således at brugen af børn som tolke ved lægebehandling kan undgås i videst muligt omfang.

Det har været nævnt, at problemet omkring tolkebistand ville løse sig selv med tiden, fordi de udenlandske arbejdstagere efterhånden vil tilegne sig det danske sprog. Dette må imidlertid af flere grunde betragtes som tvivlsomt. Der kommer til stadighed nye familiemedlemmer til arbejdstagere, der er her i landet. Sprogproblemerne centrerer sig i høj grad om de udenlandske arbejdstageres hustruer, der kun langsomt eller slet ikke lærer dansk.

Ordningen tænkes tilrettelagt således, at det er lægen, der afgør, om tolkebistand – udover socialministeriets telefontolkeservice – er nødvendig. Lægen kan rekvirere en tolk enten gennem socialministeriets kartotek over free-lance tolke eller gennem den pågældende kommune, hvis denne har forbindelse med en tolk inden for det benyttede sprog. Der kan efter omstændighederne benyttes tolke skaffet ad anden vej. Tolken udfærdiger en regning på en af den offentlige sygesikring udfærdiget blanket. Regningen attesteres af lægen og indsendes af tolken til sygesikringen. Sygesikringen afregner derefter med tolken. Hvis tolken er ansat i og rekvireret gennem kommunen, afregnes dog med denne. Der vil blive indgået nærmere aftale med lægernes organisationer om ordningen.

Det bemærkes, at lovforslaget kun angår spørgsmålet om betaling for tolkebistand, ikke spørgsmålet om de praktiske muligheder for at skaffe tolke.

Til nr. 2.

Det foreslås at ophæve dyrtidsreguleringen af begravelseshjælpen med virkning for fremtiden, således at begravelseshjælpen fastfryses på det beløb, den udgør pr. 1. oktober 1981. Besparelsen herved udgør ca. 3,2 mill. kr. årlig pr. dyrtidsportion. Udgiften til begravelseshjælp afholdes af kommunerne med 50 pct. statsrefusion.

Der må som følge af forslaget påregnes en vis stigning i udgifterne til begravelseshjælp efter bistanndsloven og de sociale pensionslove.

Til nr. 3.

Efter sygesikringslovens § 31 a skal forslag til revision af § 9, stk. 1, sidste punktum, om kiropraktisk behandling fremsættes for folketinget i folketingsåret 1980–81.

En bestemmelse om revision i folketingsåret 1978–79 blev indsat i loven ved lov nr. 211 af 18. maj 1977, så der i en 2-årig forsøgsperiode fra 1. juli 1977 kunne indsamles erfaringer med henblik på en nærmere vurdering af kiropraktorordningen. Ved lov nr. 539 af 1. november 1978 blev denne revision udskudt til 1980–81. Baggrunden var, at sygesikringsoverenskomsten om kiropraktisk behandling først blev indgået med virkning fra 1. april 1978. Af hensyn til indsamling og bearbejdelse af statistisk materiale om kiropraktorhjælpens omfang blev forsøgsperioden forlænget til 1980–81.

De nærmere vilkår om tilskud til kiropraktisk behandling og om hjælpens ydelse er fastsat i socialministeriets bekendtgørelse nr. 213 af 17. maj 1978 og i den i henhold til sygesikringslovens § 26, stk. 2, godkendte landsoverenskomst af 22. februar 1978 mellem Sygesikringens Forhandlingsudvalg og Dansk Kiropraktor-Forening om kiropraktisk behandling.

Tilskud til både gruppe 1-sikrede og gruppe 2-sikrede ydes for indtil 5 behandlinger og 1 røntgenundersøgelse inden for 12 på hinanden følgende måneder. Tilskuddet udgør 30 kr. pr. behandling og 90 kr. for røntgenundersøgelse. Tilskuddet er ikke betinget af henvisning fra en læge eller af underretning fra kiropraktoren til patientens læge om behandlingen.

Statistisk materiale vedrørende kiropraktorhjælpens omfang i perioden 1. april 1978–31. december 1978 er udarbejdet af Sygesikringens Forhandlingsudvalg og Dansk Kiropraktor-Forening.

Materialet omfatter ydelser til gruppe 1- og 2-sikrede i samtlige amtskommuner samt Københavns og Frederiksberg kommuner. Materialet indeholder oplysninger om antal undersøgelser, antal røntgenundersøgelser, antal behandlinger og behandlingsforløb pr. person samt oplysninger om sygesikringens udgifter til kiropraktisk hjælp i den omhandlede periode. Materialet indeholder endvidere oplysning om antal kiropraktorer, fordelt på amtskommuner, pr. december 1978.

Af det statistiske materiale vedrørende kiropraktorhjælpens omfang fremgår, at der i de 3 kvartaler i 1978 henvendte sig ca. 88.800 personer til kiropraktor. Der er foretaget gennemsnitligt 0,46 undersøgelser og 0,45 røntgenundersøgelser pr. person. Der er endvidere foretaget ca. 470.700 behandlinger svarende til et gennemsnit på 5,3 behandlinger pr. person. De ca. 470.700 behandlin-